

§ 6.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og der er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansat til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udrede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

§ 7.

Stk. 1. For enhver Kommune uden for København og Frederiksberg tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen skal følge ved Ligningen paa Formue og Løjlighed. For Købstæderne, Marstal og de sønderjyske Flækkers Vedkommende stadfæstes Vedtægten af Indenrigsministeren efter Indstilling fra den paagældende Kommunalbestyrelse. For Landkommunernes Vedkommende fastsætter Amdsraadet efter Indstilling fra de enkelte Sogneraad en fælles Vedtægt for samtlige Amdsraadskredsens Sognekommuner, idet der ved Udarbejdelsen tages Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens; dog kan der for saadanne Landkommuner, hvor særlige Forhold er til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. Udkast til Skattevedtægt skal for de enkelte Kommunalbestyrelser være indsendt til henholdsvis Indenrigsministeren og vedkommende Amdsraad inden 1. November 1937. De i Henhold til den tidligere Kommuneskattelovgivning stadfæstede Vedtægter bevarer deres Gyldighed med de af denne Lov følgende Ændringer, indtil nye Skattevedtægter er stadfæstet i Medfør af nærværende Lovbestemmelse.

Stk. 2. I Kommuner med over 10 000 Indbyggere kan det ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen, for Købstæderne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amdsraadet billiget Vedtægt bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltager i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden København ifølge § 17 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910.

§ 8.

Stk. 1. Den enkelte Skatteydere til Opholdskommunen skattepligtige Indkomstbeløb udfindes derved, at den paagældendes af Ligningsmyndighederne godkendte Indkomst for det sidst afsluttede Regnskabsaar med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 6 hjemlede Fradrag forhøjes og nedsættes efter Bestemmelserne i nærværende Lovs § 9.

Stk. 2. Naar den paagældende er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, er det den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, eventuelt med den Forhøjelse eller Nedsættelse, som Statsskatte ligningsmyndighederne kan foretage henholdsvis paa Grund af for sent indgiven Selvangivelse og paa Grund af vanskelige økonomiske Forhold (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 §§ 40 og 23, 7de Stykke), som forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9.

Stk. 3. I Tilfælde, hvor den paagældende ikke er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, ansætter den kommunale Ligningsmyndighed (i Købstæderne Ligningskommissionerne under Appel til Overligningskommissionen, og i Sognekommunerne Sogneraadet under Appel til Amdsraadet, jfr. nedenfor §§ 11—14) den Indkomst, der skal forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9. Der skal da ved Tilsendelse af Selvangivelsesblanket gives de paagældende Skatteydere Adgang til at selvangive deres Indkomst, saavel den samlede Indkomst som de forskellige Kilder, hvoraf den er rundet (jfr. § 9, 1ste Stykke); Ligningsmyndigheden kan ikke uden